

РЕШЕНИЕ

№ 1317

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Г.К.

при участието на секретаря Й.Д.

като разгледа докладваното от Г.К. Административно наказателно дело № 20211110213975 по описа за 2021 година

Р Е Ш Е Н И Е

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, Наказателно отделение, I – ви състав, в публично съдебно заседание, проведено на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: Г.К.

и при участието на секретаря Й.Д., като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 13975** по описа за **2021 г.** и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за

административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 21-4332-017798 от 27.08.2021 г., издадено от началник на сектор към СДВР – Отдел „Пътна полиция“, с което на В. О. М. с ЕГН ***** на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

В жалбата се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на наказателното постановление, поради което се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява, като чрез процесуалния си представител е депозирал писмено становище по делото за основателност на жалбата, с което моли за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган (АНО), редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна.

На 15.08.2021 г. на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия G A № 458263 за това, че на същата дата, около 23:09 часа в гр.София, по ул. „Адам Мицкевич“, с посока на движение от бул. „Сливница“ към ул. „3019-та“ управлява лек автомобил „БМВ 530 Д“ с рег. № СВ *** РР, собственост на „Моника Комерс-2“ ЕООД, като срещу бензиностанция „ЕКО“ при подаден сигнал за спиране със стоп палка по образец на МВР, ясен, видим и разбран от водача, същият не се подчинява да спре в дясната част на платното за движение, за контрол на място, както и да изпълни указанията на полицейските органи и продължава движението си направо – нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на В. О. М. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 3 месеца.

Преди да се занимае с анализа на доказателствената съвкупност събрана по делото, съдът намира за необходимо да подчертае категорично, че фактическите констатации, до които са достигнали контролните органи, както в АУАН, така и НП, не се ползват с никаква презумптивна доказателствена сила. Тези констатации (в АУАН и НП), подлежат на доказване с всички допустими гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства и това следва най-малкото от конституционно установения принцип

на презумпцията за невинност. В този смисъл е и ППВС № 10/1973 г., т. 7, които разрешения са актуални и днес и от които съдът не намира основание да отстъпи. Да се приеме обратното, означава да се размести доказателствената тежест, а това води до там обвиненото лице да доказва своята невинност, което е пряко и драстично нарушение на презумпцията за невинност, уредена в чл. 31, ал. 3 от Конституцията на Република България, чл. 6, пар. 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), както и на чл. 3 и чл. 6 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 09.03.2016 г., относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство.

Съдът намира, че приетите в АУАН, респ. НП фактически положения не се установяват от наличната доказателствена съвкупност, като по делото не са събрани никакви доказателства, за съставомерните признаци от обективната и субективната страна на деянието. Видно от разпитите на свидетелите Е. В. С. (актосъставител) и И. Б. П. (присъствал при установяване на нарушението и съставяне на АУАН), в тях не се съдържат никакви данни, за процесния случай. В разпита си, двамата свидетели не успяха да посочат нито времето, нито мястото на инкриминираното нарушение, нито пък успяха да възпроизведат пред съда в какво се изразява нарушението. По делото е разпитан и свидетелят П. Р.С. (пасажер в автомобила, управляван от жалбоподателя на процесните време и място), който в разпита си пред съда заявява, че не е забелязал да е подаван сигнал за спиране със стоп палка. При това положение административното обвинение остана недоказано и атакуваното НП следва да бъде отменено като необосновано.

Съдът, като съобрази изхода на делото и липсата на изрично изявление от страна на жалбоподателя за присъждане на разноски, намира, че такива не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № 21-4332-017798 от 27.08.2021 г., издадено от началник на сектор към СДВР – Отдел „Пътна полиция“, с което на В. О. М. с ЕГН ***** на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____